

45. Ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπιφοροσ\* ἐς αὐτήν.
46. Τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον.
47. Κἂν τοῦτο νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν πεποιῆται.
48. Ἐάν τις τῶν γονέων τελευτησάντων\* τοὺς τάφους μὴ κοσμήῃ, καὶ τοῦτο ἐξετάζει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις\*.
49. Καὶ εἴ γε δὴ σοι κατὰ κέρας ἄγοντι\* πολέμιοι ἐπιφανεῖν\*, πῶς χρή ἀντι-καθιστάναι\*;
50. Ἐὰν δὲ βούλῃ εἰς Θετταλίαν ἰέναι, εἰσὶν ἐμοὶ ξένοι, οἳ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται\*.
51. Εἰ γὰρ ἅπαντες προθυμηθεῖν ποιεῖν ἀγαθόν τι τὸ κοινόν ... ἔσθ' ὅ,τι κωλύει τὴν πόλιν μεγίστην εἶναι;
52. Εἴ τι τοιοῦτον φοβεῖ, ἔασον αὐτὸ χαίρειν\*.
53. Ἐὰν ὑμεῖς τὰ δέοντα ποιεῖν βούλησθε, ἔστιν\* ἔτι πάντα ταῦτα ἐπανορθώ-σασθαι.
54. Ἐχρῆν αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν ἔνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας.
55. Εἰ μὲν συμβουλευόιμι ἃ βέλτιστά μοι εἶναι δοκεῖ, πολλὰ μοι καὶ ἀγαθὰ γένοιτο.
56. Ἀρκεῖ τοι\*, ὦ Κῦρε, ἦν τὰς ψυχὰς αὐτῶν παρακελευσάμενος\* ἀμείνονας ποιήσης.
57. Ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ περὶ τὰ ἄλλα μετρίως\* βεβιωκώς ..., δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χειρὸν εἶναι.
58. Ἄπας ὁ λόγος, ἂν ἀπῇ\* τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν.
59. Ἐὰν διαμνημονεύητε οἷδ' ὅτι\* τὰ τε δίκαια καὶ τ' ἀληθῆ ψηφιεῖσθε.
60. Νῦν οὖν, ὦ Πρωταγόρα, σμικροῦ τινος ἐνδεῆς εἰμι\* πάντ' ἔχειν, εἴ μοι ἀποκρίναιο τόδε.
61. Ἦν θάνῃ σύ, παῖς ὁδε ἐκφεύγει.
62. Εἴ τίς σε ... εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι, οἶσθ' ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις\* ὅ,τι χρή-σαι σο αὐτῷ;
63. Ἐάν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ\* ἰέναι, πρὸς ἐσπέραν δεῖ πορεύεσθαι.
64. Εἰ δέ τινας θορυβουμένους αἰσθοίτο Κῦρος, τὸ αἴτιον τούτου σκοπῶν κα-τασθεννύναι\* τὴν παραχῇν ἐπειράτω.
65. Ἐὰν μὲν ἐγὼ φαίνωμαι ἀδικεῖν, οὐ χρή με ἐνθένδε ἀπελθεῖν πρὶν ἂν δῶ δίκην\*.